Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Anastasia

(s.v. 22 decembrie / s.n. 04 ianuarie)

Sfânta mare muceniţă Anastasia, vindecătoarea (s.v. 22 decembrie / s.n. 04 ianuarie):

https://www.academia.edu/44831060/Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Anastasia_vindec%C4%83toarea_22_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-muc.-anastasia

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-anastasia

***

Materiale despre Sfânta mare muceniţă Anastasia, vindecătoarea:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Anastasia,-vindec%C4%83toarea-(22-dec-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Anastasia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Anastasia

&&&

Troparul Sfintei mari muceniţe Anastasia, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Cântare să înălţăm, popoare, minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a scăpat din robie pe Israel; cântare de biruinţă cântându-I, să strigăm: să cântăm Ţie Unuia Stăpânului.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Laudă să aducem lui Dumnezeu, celui ce vine să Se nască cu Trup din Fecioară în cetatea Betleemului şi să Se aşeze în iesle ca un Prunc înfăşat, ca să mântuiască neamul omenesc.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căutând numai frumuseţea lui Hristos cea dorită, mărită Anastasia, ai trecut cu vederea frumuseţile lumii, cu minte statornică şi te-ai învrednicit de Moştenirea cea nemuritoare, muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Biruit-ai noaptea întunericului rătăcirii înţelepţeşte, cinstită, luminându-te cu lumina Duhului şi acum te-ai sălăşluit, unde este Lumina cea dumnezeiască a Treimii celei nezidite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-S-a Dumnezeul Cel Nevăzut, din multă milostivire, născându-Se din Maică Fecioară mai presus de fire şi Cel Bogat a sărăcit, ca să îmbogăţească neamul omenesc cu nemurirea.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doamne, Prunc înfăşat, culcat în iesle, Te vor vedea pe Tine, Cel Nepipăit. Munţi, săltaţi şi dealuri îmbrăcaţi-vă cu dumnezeiască bucurie, umplându-vă de lumină.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu îndrăzneala dreptei cinstiri de Dumnezeu fiind îmbogăţită şi cu mântuitor cuvânt, ai tocit săgeţile cuvintelor prigonitorilor, Sfântă Anastasia, cu dumnezeiască dragoste îndreptându-ţi mişcările sufletului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Numai pe Domnul Îl caut, numai de dragostea Lui mi-am legat sufletul, strigai, muceniţă. Mă grăbesc cu inimă curată să mă luminez din belşug cu prea curatele Tale străluciri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tânără neispitită de nuntă, porţi în pântece, întrupat, pe Cel ce poartă în mână toată zidirea; pe care şi născându-L Îl culci în iesle, arătându-Se Prunc cel mai înainte de veci.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut cele ce sunt deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica; Tu care eşti marginea doririlor şi credincioşilor Întărire, mă întăreşte, întru dragostea Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum se împlinesc graiurile celor ce proorocesc cu dumnezeiesc Duh: că Fecioara merge să nască în peşteră pe Cel cu totul Desăvârşit.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căutând cu dragoste mărirea mucenicilor, ai dobândit-o luptându-te cu multă tărie, cu credinţă neîndoielnică, ceea ce ai bărbătească îndrăzneală.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îmbrăcatu-te-ai în adevăr cu haină ţesută din harul cel de sus, cu dezbrăcarea de trup, muceniţă prea lăudată, purtătoare de biruinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iese purtând Trup din pântecele tău cel purtător de lumină Împăratul cel Ceresc, culcându-Se în iesle ca într-un Scaun.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă sculându-ne, strigăm către Tine, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răsărit-a Steaua din Iuda, punând în mişcare spre închinare pe cititorii în stele din ţara Haldeii, precum este scris.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După Lege te-ai luptat, muceniţă pururea pomenită, punând pe fugă pe cei fără-delege, cu puterea Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Învierea lui Hristos o închipuieşti cu numirea, care surpă pe vrăjmaşii cei nevăzuţi, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

În peşteră sub pământ merge să Se nască Hristos din Fecioară; să se veselească toată făptura!

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Milostivul, luând firea noastră, Se arată ca un Prunc; Cel ce zămisleşte pe prunci în pântece este înfăşat şi în iesle este culcat şi-mi dezleagă, cu bunătatea Sa, lanţurile patimilor cele cu multe împletituri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând cu tărie luptele sfinţilor mucenici, cele pentru Hristos, slujind trebuinţelor lor şi ştergându-le sângele lor cel închegat, te-ai îmbogăţit cu adevărat cu mărirea, care străluceşte pentru ei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Picături de vindecări verşi din ploaia dumnezeieştilor daruri şi râurile patimilor opreşti şi ajuţi celor ce cumplit se primejduiesc, prea lăudată, Sfântă mare muceniţă Anastasia, ceea ce eşti a lui Hristos şi care porţi numele dumnezeieştii Învieri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vindecând firea oamenilor, cea stricată prin călcarea Poruncii celei de demult, Se naşte Prunc Tânăr, fără de stricăciune şi şade ca pe un Scaun în sânurile tale, Ceea ce nu ştii de mire, fiind nedepărtat de părinteasca împreună şedere a Dumnezeirii.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune întristările mele; că s-a umplut de răutăţi sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat; şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cei ce sunt întru ispite şi în necazuri, alergând la biserica ta, primesc cinstite tămăduiri din dumnezeiescul har, care locuieşte întru tine, Sfântă muceniţă Anastasia; că tu izvorăşti pururea lumii tămăduiri.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule, în veci!

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În cer Cetele celor fără de trup doxologesc şi pe pământ oamenii ne închinăm, văzându-Te pe Tine, Hristoase, Dumnezeul tuturor, asemănându-Te cu noi şi culcat în iesle.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prefăcut-ai focul înşelăciunii în cenuşă, arătând, de Dumnezeu înţelepţită, dragostea cea fierbinte pe care o aveai pentru Stăpânul şi Mirele tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ploi de vindecări verşi, încetând arşiţa bolilor şi totdeauna pregăteşti pe popoare a cânta: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minunea care se săvârşeşte cu tine, Fecioară Maică, înspăimântează tot cugetul: că vii să naşti pe Dumnezeu şi în iesle să culci pe Cel Neapropiat de heruvimi şi neîncăput cu firea.

Cântarea a 8-a

Irmos: Tinerii cei grăitori...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acela, Căruia în cer Îi stau înainte mii de îngeri şi pe care zeci de mii Îl poartă pe umeri, Se naşte în peşteră; pe Acela Binecuvântaţi-L neîncetat lucrurile, ca pe Domnul.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locaş Treimii te-ai arătat, Sfântă Anastasia, zăbovind în rugăciuni şi în posturi, în Locaşurile dumnezeieşti. Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Întărindu-te cu îndemnurile cele prea tari ale purtătorului de biruinţă Hrisogon, ai călcat în picioare semeţia cea fără de putere a idolilor, luptându-te vitejeşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, Fecioară de Dumnezeu dăruită, tu vei naşte Prunc acum pe Făcătorul veacurilor şi Domnul cel Neschimbat, în cetatea Betleemului, pentru nespusa sa milostivire.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, călcând în cuptor văpaia cea de foc, au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săltaţi munţi, de bucurie şi dealuri, încingeţi-vă cu veselie! Fecioara acum se apropie să nască pe Domnul.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Anastasia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zi de veselie îţi prăznuieşte ţie lumea, Sfântă muceniţă Anastasia, mărindu-ţi pome-nirea Cuvântul, pe care L-ai prea slăvit cu cântările tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu prea curata lumină strălucind acum, cere cu rugăciunile tale, muceniţă bine-voitoare, să ne luminăm de sus, noi toţi, cei ce te lăudăm pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toată zidirea să se bucure acum cu veselie, că Născătoarea de Dumnezeu vine să nască pe Dumnezeu Cuvântul, cel din Dumnezeu, făcându-Se Om.

Irmosul: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, noi, cei mântuiţi prin tine, Fecioară prea curată; cu Cetele cele fără de trup mărindu-te pe tine.

Sedealna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ca pe o mireasă a lui Hristos te lăudăm, fecioară; ca pe cinstita muceniţă Tecla, după vrednicie, te cinstim; pentru că întru pomenirea ta se revarsă ape de tămăduiri. Că tu ai primit harul vindecărilor, ca ceea ce ai păzit poruncile Domnului, cu puterea Duhului.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci și doua, pomenirea Sfintei marii mucenițe Anastasia, izbăvitoarea de otravă.

Stih: Anastasia şi arsă fiind, mare doctorie credincioşilor este,
Căci vindecând toată otrava, sănătate dăruieşte.
În a douăzeci şi doua zi,
Anastasia arsă în foc muri.

Sfânta şi viteaza mucenită Anastasia era în vremile împărăţiei lui Diocleţian, în oraşul Romei, fiică fiind unui elin, anume Prepecsestat şi mama sa Fausta creştină fiind, şi dându-o la dumnezeiescul şi blagocestivul om, anume Hrisogon, de se învăţă de dânsul sfânta carte, iar credinţa în Hristos o învăţă de la maica sa, şi o mărită după un elin, anume Puplie, a căruia împreunare suferea fără dragoste pentru necredinţa lui, prefăcându-se pururea că este bolnavă, şi nu primea a avea trupeasca împreunare cu dânsul, şi purta haine mai aproape sărăceşti; se aduna pururea cu femei lipsite, şi slujea pe ascuns celor ce se chinuiau pentru Hristos, intrând pe la închisori, unde se aflau, scoţându-i din legături, şi ungându-le rănile cu untdelemn; şi dându-le bucatele bune, numai o slujnică fiind cu dânsa.

Deci pentru unele ca acestea, întâi se bagă la închisoare de bărbatul ei, după ce-i pricepu gândul, şi cele ce făcea şi de vreme ce acela avu cale a face pe mare, se îne-că cu corabia.

Iar sfânta văzându-se slobodă, îşi împărţi toată averea la săraci, şi slujea mai fără grijă, celor ce se chinuiau pentru Hristos, şi dacă-şi luă sfârşitul vieţii lor, îi luă şi-i îngropă cu cinste, şi îndemnând pe mulţi spre mucenicie, şi pătimind şi la chinuri înaintea multor ighemoni şi aruncată fiind în mare împreună cu alte femei, mai pe urmă legată fiind la pari, şi băgată în foc a luat cununa muceniciei.

Şi se face soborul ei la mucenicia sa, ce este aproape de intrările lui Domnin.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Hrisogon de sabie s-a săvârşit.

Stih: Hrisogon grumazul spre sabie şi-a dat,
Cel ce cu duhul de aur, iar cu puterea de aramă s-a aflat.

Hrisogon, mucenicul lui Hristos se trăgea din Roma, pe vremea împăratului Diocleţian, era om cinstitor şi temător de Dumnezeu care a stătut şi dascăl, pomenitei mai sus Sfintei Anastasia, precum am spus, atât la credinţa lui Hristos, cât şi la Sfintele Scripturi.

Deci fiindcă atunci s-a pornit goană împotriva creştinilor de la Diocleţian şi Maximian, pentru care fiind prins şi acesta s-a pus la închisoare, şi atunci a scris către el uceniţa sa Anastasia, ca să se roage pentru dânsa. Iar mai vârtos să se roage, că de se va face bărbatul său Puplie creştin, să trăiască şi să se mântuiască; iar de nu se va face, să moară, şi să nu trăiască ca să cheltuiască bogăţia ei cu închinătorii de idoli; ci ea să o cheltuiască întru ajutorul sfinţilor mucenici şi spre mângâierea săracilor, care aceasta s-a şi făcut, pentru că bărbatul său s-a înecat în mare, precum s-a zis mai sus.

Ea însă cerceta pe sfinţii mucenici, şi cheltuia banii săi întru îngrijirea pentru ei şi pentru săraci, şi îmbrăcându-se cu haine sărăceşti, mergea şi slujea sfinţilor prin închisori.

Atuncea şi Diocleţian în Niceea aflându-se, a scris la Roma să se omoare toţi creştinii, iar Hrisogon să se aducă legat la Nicomidia, şi aducându-se să se golească, şi aşa prin sabie să-şi dea sfârşitul, care s-a şi făcut, şi tăindu-i-se capul, purtător de cunună s-a suit la Cer.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenice Teodota şi a coconilor ei, care în foc s-au săvârşit.

Stih: Teodota împreună cu prea iubiţii săi fii suferă focul.
Cu dragostea lui Hristos, fierbând mai presus decât focul.

Muceniţa Teodota era din Niceea Bitiniei, şi auzind cele pentru Sfânta Anastasia, s-a dus la ea, şi petrecea împreună, având cu sine şi trei copilaşi ai ei.

Iar mai-nainte sfânta aceasta a fost cerută spre însoţire de nuntă, de un boier oare-care Levcadie; ci nu s-a plecat, şi vrând ca să scape de el, l-a înştiinţat să o aştepte puţin, şi apoi îi va face voia sa. Şi boierul aşteptând, ea şi-a împărţit averea sa la săraci, şi slujea prin închisori sfinţilor.

Deci auzind Diocleţian, că toate închisorile, şi prăvăliile sunt pline de creştini, a poruncit, ca toţi într-o noapte să se omoare; unii prin foc, alţii prin apă şi alţii prin sabie.

Atuncea Levcadie a dat pe Sfânta Teodota şi pe copii ei oarecăruia Nichitie, ighe-mon Bitiniei, ca să o cerceteze pe ea. Iar Nichitie fiind mustrat de Evvod, întâiul ei fiu s-a mâniat; şi aprinzând mare cuptor de foc, a poruncit să arunce pe Teodota cu fiii săi într-însul; şi aşa săvârşindu-se, purtătorii de cunună s-au înfăţişat la Stăpânul Dumnezeu, câştigând fericirea cea veşnică şi neîmbătrânită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.